

BILAG I

MILJØ MINISTERIET

GODKENDELSE AF MATERIEL
til at opsuge sand, grus og ral på
søterritoriet og kontinentalsoklen
i henhold til § 19 i lov om råstoffer
jf. lovbekendtgørelse nr. 569 af 30. juni 1997

SKOV- OG NATURSTYRELSEN

J.nr. SNS-731-00003
Godkendelse nr. SU 1117

Den 2. november 2006

For fartøjet **OWZF2 "Modi R"**

Lasterumfang 940 m³ 1104 BRT

Der drives af firmaet **Rohde Nielsen A/S**
Nyhavn 20
1051 København K

CVC-nummer 19685535

og ejes af firmaet **Rohde Nielsen A/S**
Nyhavn 20
1051 København K

Godkendelsen gælder kun i områder, hvor firmaet må indvinde råstoffer, jf. råstoflovens § 20.

Denne godkendelse gælder fra den 2. november 2006 og kan opsiges med 10 års varsel af Miljø- og Energiministeriet, Skov- og Naturstyrelsen.

For godkendelsen gælder i øvrigt de på bagsiden anførte vilkår.

Godkendelsen skal i original forefindes ombord på fartøjet.

Jette Haugaard

Miljøministeriet
Skov- og Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Tlf.: 39 47 20 00
Fax: 39 27 98 99
E-post: sns@sns.dk
Telex: 21485 nature dk

VILKÅR

1. Overdragelse og deponering af godkendelser:

Godkendelsen bortfalder, hvis indehaveren ophører med at være registreret som ejer af det i godkendelsen nævnte fartøj, eller hvis dette slettes af stenfisker- og eller skibsregistret. Ved at ansøge Skov- og Naturstyrelsen herom inden en måned efter ejerskifte, kan indehaveren dog få godkendelsen overført til fartøjets nye ejer, eller få deponeret godkendelsen i Skov- og Naturstyrelsen. Godkendelsen kan ikke gøres til genstand for selvstændig handel. En deponeret godkendelse kan kun genudstedes til den, den er udstedt til.

2. Tilsyn og kontrol:

Godkendelsens indehaver skal underkaste sig tilsyn med overholdelse af vilkårene for indvindingstilladelser efter Skov- og Naturstyrelsens nærmere bestemmelse og skal betale udgifterne derved. Godkendelsens indehaver skal tåle de kontrolforanstaltninger, som politiet, toldvæsenet, søværnet, fiskerikontrollen eller andre offentlige myndigheder måtte foretage for at sikre opretholdelsen af bestemmelserne for optagningsvirksomheden.

SÆRLIGE BEMÆRKNINGER

Opmærksomheden henledes især på nedennævnte bestemmelser i råstofloven og generelle bekendtgørelser i henhold til råstoflovgivningen. Yderligere information fås hos Skov- og Naturstyrelsen.

- I henhold til lovens § 20, stk. 1 må efterforskning og indvinding kun finde sted i geografisk afgrænsede områder, hvortil der er udstedt indvindingstilladelse af miljø- og energiministeren eller af Skov- og Naturstyrelsen. Indvinding må tillige ske i de områder, der fremgår af bekendtgørelse nr. 1078 af 11. december 1996 om udlæg af overgangsområder for indvinding af sand, grus og ral fra havbunden. Bekendtgørelsen bortfalder med virkning fra 1. januar 2007.
- I henhold til lovens § 24, stk. 1 bortfalder godkendelsen, hvis den ikke udnyttes inden 3 år fra godkendelsens ikrafttræden, eller ikke har været udnyttet i 3 på hinanden følgende år, heri medregnes også evt. deponeringsperiode.
- I henhold til lovens § 24, stk. 2 kan miljø- og energiministeren eller Skov- og Naturstyrelsen tilbagekalde en godkendelse efter § 19, stk. 1. Tilbagekaldelsen skal ske med en varsel på mindst 10 år. I tilfælde af grov eller gentagen overtrædelse af vilkår eller lovgivning i øvrigt kan tilbagekaldelsen ske uden varsel.

Der er for større leverancer af sand til anvendelse ved opfyldnings- eller kystfodringsopgaver fastsat særlige regler i §§ 3 og 4 i bekendtgørelse nr. 1078 af 11. december 1996 om udlæg af overgangsområder for indvinding af sand, grus og ral fra havbunden.

Indvindingen skal indberettes til Skov- og Naturstyrelsen i henhold til bekendtgørelse nr. 1167 af 16. december 1996 om ansøgning om efterforskning og indvinding af råstoffer fra havbunden samt indberetning om indvundne råstoffer. Indberetningen skal ske elektronisk i det af Skov- og Naturstyrelsen anvendte filformat. Et program hertil kan rekvireres i Skov- og Naturstyrelsen.

For indvinding i nærheden af fiskeriredskaber og afmærkninger m. v. er der i bekendtgørelse nr. 251 af 27. april 1998 om efterforskning og indvinding af råstoffer ved bundgarn og sømærker fastsat særlige regler.

Pouplier, Peter**Fra:** Klenow, Marie Louise**Sendt:** 4. april 2006 10:35**Til:** Mørk, Lisbeth; Pouplier, Peter; Tuesen, Gitte; Haugaard, Jette; Nielsen, Poul Erik; Rasmussen, Anne-Marie**Emne:** VS: Råstoflovens § 19

Nu er den her.
K.h.
Marie Louise

Fra: Jens-Christian Bülow [mailto:jcb@jm.dk]**Sendt:** 4. april 2006 09:54**Til:** Klenow, Marie Louise**Emne:** Råstoflovens § 19

Til Marie Louise Klenow.

Miljøministeriet har overfor Justitsministeriet rejst spørgsmål om, hvorvidt indehavere af godkendelser efter råstoflovens § 19 vil have krav på erstatning efter grundlovens § 73 om ekspropriation, hvis bestemmelsen i råstoflovens § 19 ophæves. Overvejelserne om ophævelse skal ses i lyset af, at Konkurrencerådet har gennemført en undersøgelse af bl.a. bestemmelsen i § 19 og anbefalet en ophævelse af bestemmelsen. En ophævelse af § 19 vil i overensstemmelse hermed i givet fald varetage konkurrencemæssige hensyn.

Det følger af råstoflovens § 19, stk. 1, at der til efterforskning og indvinding af råstoffer på søterritoriet og kontinentalsoklen kun må anvendes indvindingsmateriel, der er godkendt af miljøministeren. Det er oplyst, at der ud fra hensynet til at sikre en bæredygtig udvikling i forhold til den samlede indvinding af naturlige ressourcer kun er udstedt ca. 50 § 19-godkendelser svarende til en samlet lastekapacitet på omkring 25.000 kubikmeter.

Indehavere af en § 19-godkendelse vil efter det oplyste fortsat kunne anvende det godkendte indvindingsmateriel, selv om bestemmelsen i § 19 ophæves. Ophævelsen vil imidlertid have den virkning, at de pågældende risikerer at blive udsat fra konkurrence fra flere end den begrænsede kreds, som i dag har en § 19-godkendelse.

Det er på det foreliggende grundlag Justitsministeriets opfattelse, at en sådan virkning af ophævelsen i § 19 ikke vil indebære ekspropriation i forhold til indehavere af godkendelser efter råstoflovens § 19.

Med venlig hilsen

Jens-Christian Bülow
Statsretskontoret
Lovafdelingen
Tlf. 7226 8750

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Telefon: 33
Telefax: 33
E-mail: jn
<http://www.jm.dk>

HENRIK CHRISTRUP
 AXEL KIERKEGAARD
 JAN BRLUND
 HERMAN FEDERSPIEL
 ARNE SIGGFREUND
 JORN ANKER THOMSEN
 HENRIK LIND
 CARSTEN HALBY
 JAN-ERIK SVENSSON
 KLAUS VILSTRUP
 KLAUS SØGAARD
 NIELS HEBRING
 FINN NOLLER KRISTENSEN
 ANNE BIRGITTE GAMMELJORD
 SØREN BRUUN
 LARS GRØNGAARD
 MICHAEL MEYER
 ALEX LAUDRUP
 MICHAEL STEEN JENSEN
 PETER SJØGREN

AAGE TANG-ANDERSEN
 PETER APPEL
 HENRIK THOUBER
 TOMAS HAAGEN JENSEN
 MORTEN SKJØNNEMAND
 SØREN PØGH
 LASSE A. S. CHRISTENSEN
 LOTTE BSKENSEN
 JACOB S. ØRNDAUP
 J. SKAADSTRUP ANDERSEN
 CHRISTIAN ALSØ
 HENRIETTE GERNAA
 SØREN STÆHK
 OLAF C. EHRNSKJOLD
 NIELS BANG SØRENSEN
 RIKKØ SCHIOTT PETERSEN
 ALLAN LUND CHRISTENSEN
 LONE VOIGT STARRIS
 UFFE BØGELUND JENSEN

NINA WEDSTED
 JACOB SAND
 MARTIN ANDRÆ DITTMER
 NINA NORRØGAARD
 KASPAR BASTIAN
 PETER KNUDSEN
 KRISTIAN TOKKESDAL
 BVA HAMMERUM
 MORTEN L. JAKOBSEN
 ULRIK BANGSBO HANSEN
 BO HØLSE
 JENS V. MATHIASSEN
 CAMILLA C. COLLET
 MICHA FRITZBN
 ANNE KIRKEGAARD
 MORTEN NYBOM BETH
 MARTIN KASTEN
 ANDERS P. CHRISTOFFERSEN
 TOBIAS LINDB
 METTE RØSHOLM

MORTEN BREHM JENSEN
 NICOLAI HESGAARD
 TRINE G. BIELEFELDT
 CHARLOTTE HOVE LASTHEIN
 ANN MAJ FRANDSEN
 GITTE LYKKE PEDERSEN
 MARIA BARDRAH
 CHRISTIAN BACH
 NIELS JØRN FRIBORG
 JENS S. BRUUN
 JACOB NOLLER DIRKSEN
 CHARLOTTE P. ANDREASEN
 NICOLAI THORSTED
 JACOB BALLING
 MARIE-LOUISE MOLTKE-LETH
 LUISA NYGAARD
 KARINA THISOGAARD
 JOHN SOMMER SCHMIDT
 LOUISE WISBECH HULTMANN

ANDERS ØRJAN JENSEN
 JAKNE BRITT HANSEN
 CLAUD JESPERSEN
 ANNE ØYORTUP
 ANJA SKAU-ANDERSEN
 JONAS BØGELUND
 CHRISTOFFER FODE
 ANNE SOPHIE FRIIS
 ZELMA GRANHOLM-LETH
 PETER STEENBERG
 KENNETH KVISTGAARD-AAHOLM
 MARGIT RØRDAM
 BITTEN THORGAARD SØRENSEN
 HENRIK WESTERMAHN JØRGENSEN
 NINA WARBERG SEJERSEN
 TINA HEBRING
 LISBETH POULSEN
 IRÈNE LARSEN

Miljøministeriet
 Skov- og Naturstyrelsen
 Landsplanområdet
 Haraldsgade 53
 2100 København Ø.

15. december 2006

Henrik Christrup (H)
 HC/KC
 pa@gfklaw.dk

552223-1

Vedr. Forslag til lov om ændring af lov om råstoffer

Nærværende udtalelse er afgivet på grundlag af den ordlyd af lovforslaget, der af Miljøministeriet 2. november 2006 er sendt til høring hos foreninger og interesseorganisationer.

1. I høringsskrivelsen er på dennes side 1 om ophævelse af reglerne om fartøjsgodkendelse i § 19 i den gældende lov om råstoffer – lovbekendtgørelse nr. 886 af 18. august 2004 – anført følgende:

”Baggrunden for forslaget om ophævelse af råstoflovens § 19 om fartøjsgodkendelse er en anbefaling herom fra Konkurrencerådet, som på baggrund af en undersøgelse foretaget af Konkurrencestyrelsen har vurderet, at reglerne har en markedsafskærmende virkning og dermed hindrer fri konkurrence på det danske marked for råstofindvinding fra havbunden.

Råstoflovens regler om indvinding på havet foreslås på den baggrund ændret, således at bestemmelsen om fartøjsgodkendelse ophæves. Det betyder, at det nuværende loft på den samlede indvindingsflådes kapacitet på 26.250 m³ ophæves, og at grænsen for det enkelte fartøjs størrelse tilsvarende ophæves. Vedtages lovforslaget, vil der være fri konkurrence om indvindingsopgaverne. Det vil efter Konkurrencestyrelsens vurdering føre til lavere omkostninger ved indvinding og dermed lavere omkostninger i den danske bygge- og anlægsbranche.

GORRISEN FEDERSPIEL KIERKEGAARD

En overgangsordning skal sikre, at der i de indvindingsområder, hvor flere indvindere frem til 2010 har adgang til samme ressource, fortsat kun må indvindes med fartøjer på under 2.000 m³. Det forhindrer en hurtigere tømning af disse områder end forudsat, og overgangsordningen skal således sikre den fortsatte daglige forsyning, indtil det nye tilladelsessystem, jf. nedenfor, er på plads."

Formuleringen af § 19, stk. 1 og stk. 2 i den gældende lov er følgende:

"Til efterforskning og indvinding af råstoffer på søterritoriet og kontinentalsoklen må kun anvendes til indvindingsmateriel, der er godkendt af miljøministeren. Godkendelsen kan kun udnyttes i henhold til en tilladelse efter § 20, stk. 1.

Stk. 2. Godkendelse efter stk. 1 kan gives på nærmere angivne vilkår, for en tidsbegrænset periode samt til anvendelse ved en nærmere afgrænset arbejdsopgave."

I de almindelige bemærkninger til lovforslaget er om ophævelse af § 19 i den gældende lov anført følgende (side 5 nederst og side 6 øverst):

"Baggrunden for forslaget om ophævelse af lovens § 19 om fartøjsgodkendelse er en anbefaling fra Konkurrencerådet. Konkurrencerådet har på baggrund af en undersøgelse foretaget af Konkurrencestyrelsen vurderet, at reglerne i § 19 har en markedsafskærmende virkning og dermed hindrer fri konkurrence på det danske marked for råstofindvinding fra havbunden. Endvidere har EU-Kommissionen rejst spørgsmålet om reglernes overensstemmelse med EU's regler om det indre marked, og den 18. oktober 2006 har Kommissionen fremsendt åbningskrivelse nr. 2005/4593 om uforenelighed mellem den danske råstoflov og den dermed forbundne forvaltningspraksis og EF-traktatens artikel 49.

De gældende regler om fartøjsgodkendelse administreres med udgangspunkt i lovbe-
mærkningerne til lovændringen i 1996, jf. lov nr. 484 af 12. juni 1996. Administrati-
onspraksis fastsætter i overensstemmelse hermed maksimale grænser for det enkelte
fartøjs lastekapacitet på 2.000 m³ og begrænser antallet af fartøjsgodkendelser såle-
des, at den samlede indvindingsflådes kapacitet ikke overstiger 25.000 m³ (i dag
26.500 m³). Det har medført, at den danske indvindingsbranche gennem årene er kon-
centreret på stadig færre virksomheder, og reglerne har samtidig i praksis været en
betydelig hindring for nye virksomheder i at komme ind på markedet. En ophævelse af
reglerne vil betyde øget konkurrence inden for indvindingsbranchen.

Endvidere har reglerne betydet, at der kun i mindre omfang er sket en løbende modernisering og tilpasning af den danske flåde af indvindingsfartøjer, bortset fra i de selskaber, der konkurrerer internationalt."

Endvidere er i de almindelige bemærkninger om samme spørgsmål anført følgende (side 8 midt til side 9 øverst):

"I bemærkningerne til 1996-loven er det endvidere forudsat, at ordningen med fartøjsgodkendelser efter § 19 i forhold til den daglige råstofforsyning fortsat administreres dels med loft over den samlede lastekapacitet på 25.000 m³ (i dag 26.250 m³), dels med loft over det enkelte indvindingsfartøjs lastekapacitet (2.000 m³).

Formålet med begrænsningen af lastekapaciteten er at sikre en bæredygtig udvikling, fordi den samlede indvinding af råstofferne begrænses i en situation, hvor der til en fartøjsgodkendelse er knyttet en fri ret til indvinding i de af miljøministeren udlagte overgangsområder. Formålet med loftet over det enkelte fartøjs lastekapacitet har til hensigt at begrænse de miljømæssige effekter ved råstofindvinding med store skibe og for at sikre, at alle landets egne kan forsynes med sømaterialer samtidig i kraft af, at der findes et vist antal arbejdende skibe. I 1996 var der i alt ca. 50 ral- og sandsugerfartøjer, heraf kun 5 fartøjer med en lastekapacitet på over 1.000 m³. Lovens forarbejder tager ikke stilling til administrationen af de fastsatte grænser for lastekapaciteten på det tidspunkt, hvor overgangsordningen udløber.

Retsstillingen efter lovændringen i 1996 er således,

- at råstofindvinding på havet kræver en tilladelse efter råstoflovens § 20 til indvinding i geografisk afgrænsede og miljøvurderede områder,
- at der af forsyningsmæssige og miljømæssige årsager – i overensstemmelse med lovbemærkningerne – er fastholdt et loft over den samlede indvindingsflådes lastekapacitet på 26.500 m³ og et loft over det enkelte fartøjs lastekapacitet på 2.000 m³,
- at indehavere af fartøjstilladelser efter råstoflovens § 19 frit kan indvinde råstoffer i overgangsområderne frem til den 1. januar 2007.
- at efterforskning og indvinding uden for overgangsområderne både kræver en fartøjstilladelse efter § 19 og en indvindingstilladelse efter lovens § 20, og

GORRISSEN FEDERSPIEL KIERKEGAARD

- udgifterne til efterforskning afholdes af den, der søger om tilladelsen, ligesom det påhviler ansøgeren at foretage de fornødne undersøgelser og miljøvurderinger eller helt eller delvis at afholde udgifterne hertil.

Administrationen af lovens regler om fartøjsgodkendelse er siden 1996 sket efter de retningslinier, som fremgik af bemærkningerne til 1996-loven. I praksis har det betydet, at branchen i dag består af færre virksomheder og færre, i gennemsnit større indvindingsfartøjer.”

I de almindelige bemærkninger er endvidere på siderne 10-11 og siderne 15-16 fremsat yderligere kommentarer til ophævelsen af § 19. Disse vedlægges som Bilag 1.

I bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser er der om ophævelsen af § 19 fremsat kommentarer på siderne 17, nederst – 19. Disse vedlægges som Bilag 2.

De ovenfor nævnte bemærkninger til lovforslaget skal sammenholdes med bemærkningerne til lov nr. 484 af 12. juni 1996, ved hvilken lov § 19, stk. 1 blev indføjet i lov om råstoffer m.m.

Bemærkningerne findes i Folketingstidende 1995-96, tillæg A, side 3251f, og de har følgende ordlyd:

“§ 19-godkendelsesordningen forudsættes fortsat administreret således, at der sættes et loft over den samlede lastekapacitet, der kan anvendes til den daglige råstofforsyning. Lastekapaciteten er fastsat til ca. 25.000 m³, og denne udgøres i dag af ca. 50 ral- og sandsugerfartøjer. Ved at fastsætte en maksimal lastekapacitet sikres en bæredygtig udvikling, fordi den samlede indvinding af naturlige ressourcer begrænses.

Også den hidtidige praksis, hvor man ikke har tilladt indvindingsfartøjer med en større lastekapacitet end 2.000 m³ til anvendelse ved indvinding af råstoffer til den daglige råstofforsyning, forudsættes fortsat. Denne grænse er bl.a. fastsat for at begrænse de miljømæssige effekter ved råstoffindvinding med store skibe og for at sikre, at alle landets egne kan forsynes med sømaterialer samtidig i kraft af, at der findes et vist antal arbejdende skibe. Ud af de ca. 50 ral- og sandsugerfartøjer er det kun 5 skibe, der har en lastekapacitet på mere ned 1.000 m³.”

2. Udover § 19 i den gældende råstoflov er lovens § 24, stk. 2 af væsentlig betydning.

GORRISSEN FEDERSPIEL KIERKEGAARD

Ordlyden af § 24, stk. 2 er følgende:

"Miljøministeren kan tilbagekalde en godkendelse efter § 19, stk. 1. Tilbagekaldelsen skal ske med et varsel på mindst 10 år"

Denne bestemmelse stammer fra § 16 i lov nr. 237 af 8. juni 1977 om råstoffer, der havde følgende ordlyd:

"En tilladelse til indvinding efter § 15 kan tilbagekaldes af miljøministeren. Tilbagekaldelsen skal ske med et varsel på mindst 10 år."

Om denne bestemmelse er i bemærkningerne til forslaget til lov om råstoffer anførte følgende i Folketingstidende 1976-77, tillæg A II, 2. samling, spalte 2552-2553:

"Det foreslås efter ønske fra erhvervsorganisationerne, at tilladelse til råstofindvinding fra havbunden kan opsiges med et varsel på mindst 10 år. Efter 1972-loven kunne tilladelser kun meddeles for indtil 5 år ad gangen.

Erhvervsorganisationerne har over for ministeriet anført, at bygning af ralsugere kræver store og kostbare investeringer, der gør en afskrivningstid på mindst 10 år nødvendig. Når man har foreslået et opsigelsesvarsel på 10 år i stedet for en meddelelse af tilladelse for en 10 års periode, beror det på, at det kan være påkrævet at foretage kostbare reparationer eller ombygninger – eller fuldstændig udskiftning af en ralsuger midt i en 10 års periode eller i sidste del af perioden.

Under hensyn til forslagets § 19, hvorefter ministeren til enhver tid kan gribe ind i allerede meddelte tilladelser, og under hensyn til forslagets §§ 17 og 18 om muligheden for at meddele enerettstilladelse, har ministeriet fundet, at erhvervets ønsker bør imødekommes.

Der er i medfør af 1972-lovens § 11 udstedt ca. 40 tilladelser til at optage søsten (sten over 200 mm i diameter) og ca. 110 tilladelser til at optage sten (under 200 mm), sand og grus på søterritoriet.

Under hensyn bl.a. til uvisheden om ressourcernes omfang er de gældende bestemmelser administreret således, at der kun er udstedt tilladelser til virksomheder, som ved 1972-lovens ikrafttræden udøvede optagningsvirksomhed på søterritoriet og kun til det antal skibe, som da var i brug.

GORRISEN FEDERSPIEL KIERKEGAARD

Tilladelserne udløb den 30. juni 1976, men er forlænget indtil udgangen af 1977. En eventuel ændring af den nuværende praksis for udstedelse af tilladelser til nye virksomheder vil ske efter forhandling med de berørte erhvervsorganisationer."

3. Det bemærkes, at de fartøjsgodkendelser, der i tidsrummet indtil 2006 er udstedt i medfør af § 19 i den gældende råstoflov, indeholder følgende bestemmelser:

"Denne godkendelse gælder fra og kan opsiges med 10 års varsel af Miljø- og Energiministeriet, Skov- og Naturstyrelsen."

Det tilføjes, at ingen af de eksisterende godkendelser er opsagt på nuværende tidspunkt.

4. Såfremt den gældende lovs § 19 om fartøjsgodkendelse ophæves med virkning fra 1. januar 2007, vil en sådan ophævelse efter min vurdering medføre erstatningspligt for Staten på følgende grundlag:

- a. Der vil foreligge ekspropriation, hvilket medfører erstatningspligt for Staten i henhold til Grundlovens § 73.
- b. Da en tilladelse efter § 19, stk. 1 fra Statens side kun kan opsiges med 10 års varsel, vil der foreligge misligholdelse fra Statens side, hvilket medfører erstatningsansvar for Staten.
- c. Såfremt den 10-årige opsigelsesperiode bortfalder som følge af lovforslaget, vil der foreligge magtfordrejning fra lovgivningsmagtens side, hvilket også medfører erstatningspligt for Staten.

ad a.

Af de ovenfor under 1. in fine anførte bemærkninger fremgår, at der alene vil blive udstedt et begrænset antal tilladelser i henhold til råstoflovens § 19, stk. 1.

Indehaverne af tilladelser i henhold til § 19, stk. 1 ville således opnå en konkurrence-mæssig beskyttet retsstilling, der må sidestilles med en kollektiv eneret. Såfremt lovforslaget gennemføres, vil konsekvensen være, at de nuværende indehavere af tilladelser vil miste deres kollektive eneret, idet den virksomhed, der hidtil har været udøvet i henhold til tilladelse efter § 19, fremover vil kunne udøves af enhver.

GORRISSSEN FEDERSPIEL KIERKEGAARD

Dette forhold vil i sig selv være ekspropriation, hvortil kommer, at de nuværende tilladelser kun vil kunne tilbagekaldes med 10 års varsel, hvilket yderligere understreger, at der vil være tale om ekspropriation.

Hertil kommer, at lovforslaget ønskes gennemført for at fremme konkurrencen på området, jfr. det ovenfor under 1 i 2. afsnit anførte, hvilket yderligere understreger, at der foreligger ekspropriation, da formålet med lovforslaget er at formindske indtjeningen for de nuværende indehavere af § 19-tilladelser.

Ekspropriationssynspunktet understreges yderligere af det ovenfor under 2. anførte, hvoraf fremgår, at de nuværende indehavere af § 19-tilladelser som følge af det 10-årige opsigelsesvarsel opnåede en tilsikret afskrivningsperiode.

Grundlovens § 73 er sålydende:

“Ejendomsretten er ukrænkelig. Ingen kan tilpligtes at afstå sin ejendom, uden hvor almenvellet kræver det. Det kan kun ske ifølge lov og mod fuldstændig erstatning.”

Det er således afgørende, om den nuværende godkendelsesordning, der medfører en kollektiv eneret (næringsret) for ejerne af godkendt indvindingsmateriel, kan siges at være “ejendom” i Grundlovens forstand.

Begrebet “ejendom” i Grundlovens § 73, stk. 1 fortolkes vidt, og fra tidligere og nyere statsretlig litteratur herom skal anføres følgende:

Poul Andersen: Dansk Statsforfatningsret 1954, side 720-721:

“Enhver Formueret. I ældre dansk Teori antoges det, at Grundlovens Ejendomsparagraf kun tager sigte på Ejendomsret i Modsætning til obligatoriske Rettigheder, men saaledes at ikke blot Afstaaelse af Ejendomsret, men ogsaa Afstaaelse af begrænsede tinglige Rettigheder, t. Eks. Servitutrettigheder og Brugsrettigheder, samt visse Indskrænkninger i Ejendomsretten, t. Eks. ved Stiftelse af Brugs-og Servitutrettigheder, gaar ind under Bestemmelsen. Senere er det blevet den herskende Opfattelse, at Ordene Ejendom og Ejendomsret er ensbetydende med Formue og Formueret.”

Samme, side 722:

“Næringsrettigheder kan være Ejendom i Grundlovens Forstand”.

GORRISSSEN FEDERSPIEL KIERKEGAARD

Henrik Zahle, Dansk forfatningsret 3, 2003, side 186:

"Grl § 73 finder – vel på trods af ordlyden – anvendelse ikke blot på rettigheder af privat retlig karakter, men også på rettigheder af erhvervsmæssig karakter på offentlig-retligt grundlag, jf. P. Germer 2001 s 239, A Ross 1980 s 644, s 648, P. Andersen 1954 s 722. Næringsrettigheder er således beskyttet, uanset om det er rettigheder, der som næringsbrev udstedes til enhver, der opfylder vise i loven fastlagte enkle betingelser, eller det er næringsrettigheder, der kun udstedes i begrænset omfang."

Samme, side 190:

"De beskyttede rettigheder "tjener til at afgive Grundlaget for vedkommende Personers økonomiske Væren og Virken", H. Matzen 1909 s 341, jf. tilsvarende A. Ross 1980 s 642 f. Dette træk harmonerer med, at den centrale (om en ikke eneste) beskyttelse, som følger af grl § 73, er erstatningskravet – en økonomisk kompensation, som den adækvate modydelse for en økonomisk afståelse."

På grundlag af det ovenfor anførte må det være klart, at en afskaffelse af godkendelsesordningen uden Skov- og Naturstyrelsens overholdelse af det for godkendelse gældende 10 års opsigelsesvarsel er en tvangsmæssig afståelse af ejendomsret, d.v.s. en ekspropriation i henhold til Grundlovens § 73.

I denne forbindelse bemærkes, at Regeringen har tilkendegivet, at den ikke vil fremsætte lovforslag, der indebærer ekspropriation. Der henvises herom til side 44 i betænkningen "Ejer, andelshaver eller lejer?" fra maj 2003.

Som Bilag 3 vedlægges betænkningens forside og side 44.

Den juridiske konsekvens af, at ekspropriation foreligger, er, at de nuværende ejere af godkendt indvindingsmateriel er berettiget til fuldstændig erstatning for det tab, de lider som følge af godkendelsesordningens afskaffelse.

Dette tab kan, udgøre et særdeles betydeligt beløb.

ad b.

I § 19-godkendelserne er anført, at godkendelsen kan opsiges med 10 års varsel fra Miljø- og Energiministeriet.

GORRISEN FEDERSPIEL KIERKEGAARD

Af det ovenfor under 2 anførte fremgår, at baggrunden for det nævnte opsigelsesvarsel var og er at anskaffelse af indvindingsmateriel kræver store og kostbare investeringer, og at der som følge heraf skal sikres indehaverne af § 19-tilladelser en afskrivningsperiode på mindst 10 år.

Udover, at dette yderligere bestyrker, at ekspropriation foreligger, bemærkes, at såfremt lovforslagets bestemmelse om, at § 19-godkendelsen ikke længere kræves, medfører dette, at den sikrede afskrivningsperiode bortfalder.

Da opsigelsesperioden bortfalder, foreligger der kontraktlig eller forvaltningskontraktlig misligholdelse fra Statens side, hvilket medfører erstatningspligt.

ad c.

Såfremt Miljø- og Energiministeriet havde tilbagekaldt en § 19-godkendelse med virkning fra 1. januar 2007, d.v.s. uden at overholde opsigelsesvarslet på 10 år, ville Ministeriet ifalde misligholdelsesansvar.

Dette misligholdelsesansvar kan Staten ikke undgå ved i stedet at gennemføre en ændring af råstofloven, således at der ikke længere kræves tilladelse til anvendelse af indvindingsmateriel.

En sådan fremgangsmåde, hvorved lovgrundlaget ændres med henblik på at undgå erstatningspligt for Staten, vil være udslag af magtfordrejning fra lovgivningsmagtens side, hvilket vil medføre erstatningspligt for Staten.

Med hensyn til magtfordrejning fra lovgivningsmagtens side henvises til lektor, Dr. jur. Karsten Revsbechs artikel i Tidsskrift for Rettsvitenskap 1991, 50ff, særlig side 64-65.

Venlig hilsen

Heerik Christrup.

som en overgangsordning frem til et nyt tilladelsessystem med vedtagelsen af lovforslaget er trådt i kraft og i fuld funktion. Indvindingstilladelserne meddeles derfor kun for en 3-årig periode.

2. Lovforslagets formål og indhold

2.1. Ophævelse af § 19 om fartøjsgodkendelse

Det foreslås, at lovens § 19 ophæves, således at reglerne om fartøjsgodkendelse i den nuværende form afskaffes. Med udløbet af overgangsordningen den 1. januar 2007 er der ikke længere behov for særlige regler om fartøjsgodkendelse, da der til denne godkendelse ikke længere er knyttet nogen ret til fri råstofindvinding.

Selv om bestemmelsen om fartøjsgodkendelse ophæves vil de nuværende indehavere af en § 19-godkendelse fortsat kunne anvende det godkendte indvindingsmateriel. Ophævelsen vil imidlertid havde den virkning, at de pågældende risikerer at blive udsat for konkurrence fra flere end den begrænsede kreds, som i dag er indehavere af § 19-godkendelser.

Den hidtidige bestemmelse, om at der kan fastsættes vilkår om indretningen af indvindingsmateriellet, opretholdes som vilkår i indvindingstilladelsen og suppleres med en bestemmelse om, at der kan fastsættes vilkår om pligt for indehaveren af en efterforsknings- og indvindingstilladelse til at anmelde det indvindingsmateriel, der anvendes. Det vil f.eks. være vilkår om, at fartøjerne har elektronisk udstyr til registrering af indvindingsfartøjets position under indvinding, til måling af størrelsen af den indvundne mængde samt til elektronisk indberetning heraf. Der vil også kunne stilles vilkår om støjgrænser i forhold til beboelse på kysten.

Den hidtidige administrationspraksis, hvor man til indvinding af den daglige råstofforsyning ikke tillod indvindingsfartøjer med større lastekapacitet end 2.000 kubikmeter, og ikke udstedte flere fartøjstilladelser end at den samlede indvindingsflådes kapacitet blev holdt på under 26.500 m³ har været båret af hensynet til en bæredygtig udnyttelse af råstoffressourcen, beskyttelse af havmiljøet samt hensynet til en uafbrudt forsyning med sømaterialer til alle landets egne, herunder småøer og havne med lav sejldybde.

Der har ved de større anlægsarbejder som f.eks. Storebæltsforbindelsen været anvendt indvindingsmateriel med lastekapacitet større end 2.000 m³, og de konkrete indvindingsarbejder har ikke medført større miljøbelastning end ved anvendelse af indvindingsmateriel med en lastekapacitet på 2.000 m³ eller derunder. Det afgørende for miljøpåvirkningen har været de betingelser, der blev knyttet til indvindingstilladelsen i henhold til § 20. Der synes således ikke længere at være en miljømæssig begrundelse for generelt at begrænse det enkelte indvindingsfartøjs lastekapacitet.

For at hindre, at liberaliseringen af indvindingen ikke medfører, at større indvindingsfartøjer på meget kort tid kan tømme et område for råstoffer, vil der derimod af hensyn til den lokale forsyningssikkerhed i overgangsperioden frem til et nyt tilladelsessystem er trådt i kraft og er fuldt fungerende fortsat være behov for at begrænse størrelsen af lastekapaciteten på de indvindingsfartøjer, der anvendes. Når et nyt tilladelsessystem er trådt i kraft vil antallet af indvindere i et område kunne begrænses til en enkelt indvinder, og der vil kunne stilles vilkår om

maksimal årlig mængde, ligesom der i udvalgte indvindingslokaliteter vil kunne stilles vilkår om forsyningspligt til geografisk afgrænsede områder.

Den hidtidige maksimale grænse for det enkelte fartøjs lastekapacitet på 2.000 m³ vil derfor blive opretholdt i en periode på 3 år for de tilladelser, der er meddelt efter reglerne i den eksisterende lovgivning. For så vidt angår eneretstilladelser f.eks. til indvinding til kystbeskyttelse og større anlægsarbejder på havet, vil der efter ansøgning kunne dispenseres fra dette tidsbegrænsede tonnageloft, såfremt det godtgøres, at anvendelsen af større indvindingsfartøjer ikke medfører øgede miljø- og naturmæssige effekter. Loftet over indvindingsflådens samlede lastekapacitet vil ikke blive opretholdt efter lovens ikrafttræden.

2.2. Ændring af reglerne om efterforsknings- og indvindingstilladelse.

Lovforslaget indebærer, at reglerne om meddelelse af tilladelse til efterforskning og indvinding ændres således, at tilladelsen både kan meddeles efter ansøgning og efter udbud. Endvidere indebærer lovforslaget, at der i en tilladelse kan fastsættes vilkår om, at der skal betales vederlag til staten.

Med forslaget ophæves kravet om, at der til et konkret område skal meddeles efterforsknings- og indvindingstilladelser til flere virksomheder, såfremt flere er interesserede. Dette tilladelsessystem har i praksis vist sig ikke at kunne administreres som forudsat og har været en væsentlig forhindring for udlægning af nye områder til råstofindvinding. Se hertil ovenfor under pkt. 1.2.

Forslaget indebærer følgende måder at meddele tilladelser på:

1. Salg af indvindingsret til mindre mængder råstoffer fra statsligt udlagte indvindingsområder. En mindre andel af råstofforsyningen til kystnære anlæg og lokal anvendelse på land efterspørges i små mængder, geografisk spredt og tidsmæssigt uforudsigeligt. Som branchen og markedet er i dag, er det vurderingen, at branchen ikke vil have den fornødne økonomiske kapacitet til at foretage den efterforskning og miljøvurdering, som ifølge råstofloven er en forudsætning for, at der kan gives tilladelse til indvinding i nye områder, der kan sikre forsyningen til små anlægsarbejder, til øerne og de mindre havne og pladser.

Af hensyn til forsyningssikkerheden foreslås det derfor, at staten udlægger et antal geografisk spredte indvindingsområder (formentlig fra de i dag eksisterende områder med fællestilladelser), hvorfra staten mod betaling af vederlag løbende sælger retten til indvinding i mindre mængder.

2. Eneretstilladelse til erhvervmæssig indvinding efter statsligt udbud. Udbudsordningen er først og fremmest målrettet mod de virksomheder, der på leverer materialer til og bygge- og anlægsformål herunder til betonindustrien (langtidskontrakter). Antallet af udbudsrunder, antallet samt størrelsen af områderne samt mængden, staten udbyder, vil være bestemt af en løbende vurdering af markedets kommercielle efterspørgsel. Udbudsordningen forventes at kunne fremme havindvundne råstoffers andel af det samlede danske råstofforbrug og dermed bidrage til at dæmpe prisudviklingen i bygge- og anlægssektoren.

Som væsentligt kriterium i udbuddet og dermed ved valg af vinder vil indgå størrelsen af det vederlag, tilbudsgiver tilbyder staten for indvindingsretten.

anlægssektoren. Det skønnes derfor, at lovforslaget vil betyde en væsentlig positiv erhvervsøkonomisk effekt.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Der er ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vil ikke medføre en ændring i de miljømæssige hensyn og vilkår, der er knyttet til efterforskning og tilladelse til råstofindvinding på havet. Lovforslaget forventes derfor ikke at medføre miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget fremmer den frie udveksling af tjenesteydelser, jf. EF-traktatens artikel 49, som forbyder restriktioner, der hindrer den frie udveksling af tjenesteydelser. Udenlandske virksomheder har over for Kommissionen rejst spørgsmålet om, hvorvidt den nuværende administrationspraksis er i strid med EF-traktatens artikel 49. Lovforslaget forventes at bilægge en eventuel uoverensstemmelse herom. Den foreslåede overgangsordning vil blive meddelt EU-kommissionen i forbindelse med lovforslagets fremsættelse i Folketinget. Overgangsordning sigter specifikt at sikre forsyningen fra de nuværende indvindingsområder og giver for de øvrige tilladelser efter den nuværende lovgivning mulighed for efter ansøgning at anvende større indvindingsfartøjer. Det vurderes, at overgangsordningen ikke vil være i strid med traktatens konkurrenceregler.

Endvidere indeholder lovforslaget en præcisering af statens forpligtelse til at opfylde habitatdirektivets artikel 6, stk. 2, se hertil de specielle bemærkninger til lovforslagets nr. 15, samt EU mineaffaldsdirektiv.

Mineaffaldsdirektivet har til formål, at opstille foranstaltninger, procedurer og retningslinjer, som kan forebygge og i videst muligt omfang begrænse de skadevirkninger på miljøet (vand, luft, jord, fauna, flora og landskab) og de afledte risici for menneskers sundhed, der skyldes håndteringen af affald fra indvindingsindustrien. Den danske indvinding af råstoffer reguleres af råstoflovens krav. Herunder tilladelse til råstofindvinding på vilkår og krav om efterbehandling af råstofområdet efter indvindingens ophør. Råstoflovens krav sikrer, at råstofindvindingen i Danmark ikke producerer mineaffald, idet det materiale (overjord og muld), der ikke bringes ud af området som råstof skal benyttes i efterbehandlingen af området. Det betyder, at området, når efterbehandlingen er afsluttet igen kan anvendes til jordbrugsformål eller kan overgå til anden anvendelse.

Herudover indeholder lovforslaget ikke EU-retslige aspekter ud over ændringer i forhold til den gældende råstoflov, som Kommissionen har vurderet i forbindelse med lovens vedtagelse i 1996.

8. Forholdet til anden lovgivning

Spørgsmålet om, hvorvidt indehavere af fartøjsgodkendelser efter råstoflovens § 19 vil have krav på erstatning efter grundlovens § 73 om ekspropriation, hvis bestemmelsen i råstoflovens § 19 ophæves, har været forelagt Justitsministeriet, som har oplyst følgende:

” Miljøministeriet har overfor Justitsministeriet rejst spørgsmål om, hvorvidt indehavere af godkendelser efter råstoflovens § 19 vil have krav på erstatning efter grundlovens § 73 om ekspropriation, hvis bestemmelsen i råstoflovens § 19 ophæves. Overvejelserne om ophævelse skal ses i lyset af, at Konkurrencerådet har gennemført en undersøgelse af bl.a. bestemmelsen i § 19 og

anbefalet en ophævelse af bestemmelsen. En ophævelse af § 19 vil i overensstemmelse hermed i givet fald varetage konkurrencemæssige hensyn.

Det følger af råstoflovens § 19, stk. 1, at der til efterforskning og indvinding af råstoffer på søterritoriet og kontinentalsoklen kun må anvendes indvindingsmateriel, der er godkendt af miljøministeren. Det er oplyst, at der ud fra hensynet til at sikre en bæredygtig udvikling i forhold til den samlede indvinding af naturlige ressourcer kun er udstedt ca. 50 § 19-godkendelser svarende til en samlet lastekapacitet på omkring 25.000 kubikmeter.

Indehavere af en § 19-godkendelse vil efter det oplyste fortsat kunne anvende det godkendte indvindingsmateriel, selv om bestemmelsen i § 19 ophæves. Ophævelsen vil imidlertid have den virkning, at de pågældende risikerer at blive udsat for konkurrence fra flere end den begrænsede kreds, som i dag har en § 19-godkendelse.

Det er på det foreliggende grundlag Justitsministeriets opfattelse, at en sådan virkning af ophævelsen af § 19 ikke vil indebære ekspropriation i forhold til indehavere af godkendelser efter råstoflovens § 19.”

9. Virksomhedspanel

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR), som har vurderet, at forslaget [afventer høring]....

10 Hørte myndigheder og organisationer

Lovforslaget har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

[sammenfattende skema]

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Bestemmelsen fastlægger, at lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører direktiv om håndtering af affald fra udvindingindustrien (mineaffaldsdirektivet) og dele af habitatdirektivet, og at dette fremover vil fremgå af fodnote til lovens titel. Mineaffaldsdirektivet er – med enkelte præciseringer, se hertil bemærkningerne til lovforslagets nr. 4-6 – opfyldt ved den gældende råstoflov, og direktivet implementeres ved fodnoten. For så vidt angår habitatdirektivet henvises til bemærkningerne til nr. 15.

Til nr. 2

Forslaget skal sikre, at der ikke utilsigtet sker ændringer i reglerne på råstofområdet som følge af kommunalreformen. Udarbejdelsen og offentliggørelsen af en redegørelse til brug for vurderingen af, om der er behov for justeringer eller ændringer i råstofplanen svarer til de tidligere bestemmelser i planloven om offentliggørelse af forslag til regionplanen, som også indeholdt en redegørelsesdel. Redegørelsen omfatter regionens råstofforsyningssituation, herunder en vurdering af udviklingen i råstofforbruget og et eventuelt behov for at udlægge nye indvindingsområder.

Til nr. 3

Forslaget skal sikre, at der ikke utilsigtet sker ændringer i reglerne på råstofområdet som følge af kommunalreformen. Ministerens beføjelse til i særlige tilfælde at pålægge et amtsråd at bringe lovens bestemmelser i anvendelse svarer til en tidligere bestemmelse i planloven, som i forbindelse med lovgivningen om kommunalreformen ikke blev overført til råstofloven.

Til nr. 4-6

Af hensyn til gennemførelsen af EU's mineaffaldsdirektiv indeholder lovforslaget en række præciseringer, som afspejler administrationen af råstofloven i praksis. Der tilsigtes med disse forslag ingen ændringer i lovens administration. Den danske indvinding af råstoffer reguleres af råstoflovens krav, herunder vilkår og krav om efterbehandling af råstofområdet efter indvindingens ophør. Råstoflovens krav sikrer, at råstofindvindingen i Danmark ikke producerer mineaffald, idet det materiale (overjord og muld), der ikke bringes ud af området som råstof, skal benyttes i efterbehandlingen af området. Det betyder, at området, når efterbehandlingen er afsluttet igen kan anvendes til jordbrugsformål eller kan overgå til anden anvendelse.

Til nr. 7

Ophævelsen af § 19 vedrørende fartøjsgodkendelse er en naturlig forlængelse af lovændringen i 1996, jf. lov nr. 484 af 12. juni 1996, hvor der parallelt med kravet om, at ansøger er indehaver af en fartøjsgodkendelse, stilles krav om en indvindingstilladelse til et geografisk afgrænset og miljøvurderet område.

Før 1996-loven kunne indehavere af § 19-tilladelser foretage indvinding overalt på det danske havområde, medmindre der var nedlagt forbud herimod. Med 1996-loven og dens overgangsbestemmelser blev den indvindingret, der fulgte med § 19 tilladelsen, begrænset til 10 års fri indvinding frem til 1. januar 2007 i områder, der var udlagt efter lovens

overgangsbestemmelser – såkaldte overgangsområder. Uden for overgangsområderne var der herefter krav om en konkret indvindingstilladelse efter lovens § 20.

Den 10-årige overgangsordning udløber den 1. januar 2007, hvilket svarer til lovens opsigelsesfrist for § 19-tilladelser efter den daværende råstoflovs § 24. Efter den 10 års overgangsordning har de rettigheder, der var knyttet til § 19 tilladelser udstedt inden den 1. januar 1997, ændret sig, således at tilladelserne alene kan udnyttes i miljøvurderede områder med tilladelse efter råstoflovens § 20. Det blev derfor ikke fundet nødvendigt at foretage en formel opsigelse af de eksisterende § 19-tilladelser, jf. bemærkningerne til lovforslag nr. L 183, Folketingsåret 1995-96.

Ophævelsen af § 19 betyder således ingen indskrænkning i de nuværende § 19-tilladelser, idet materiellet fortsat vil kunne anvendes i forbindelse med en indvindingstilladelse efter § 20.

Som opfølgning på Konkurrencerådets udtalelse den 9. november 2005 har Justitsministeriet fået forelagt spørgsmålet om, hvorvidt indehavere af godkendelser efter råstoflovens § 19 vil have krav på erstatning efter Grundlovens § 73 om ekspropriation, hvis bestemmelsen i råstoflovens § 19 ophæves. Justitsministeriet har oplyst følgende:

” Miljøministeriet har overfor Justitsministeriet rejst spørgsmål om, hvorvidt indehavere af godkendelser efter råstoflovens § 19 vil have krav på erstatning efter grundlovens § 73 om ekspropriation, hvis bestemmelsen i råstoflovens § 19 ophæves. Overvejelserne om ophævelse skal ses i lyset af, at Konkurrencerådet har gennemført en undersøgelse af bl.a. bestemmelsen i § 19 og anbefalet en ophævelse af bestemmelsen. En ophævelse af § 19 vil i overensstemmelse hermed i givet fald varetage konkurrencemæssige hensyn.

Det følger af råstoflovens § 19, stk. 1, at der til efterforskning og indvinding af råstoffer på søterritoriet og kontinentalsoklen kun må anvendes indvindingsmateriel, der er godkendt af miljøministeren. Det er oplyst, at der ud fra hensynet til at sikre en bæredygtig udvikling i forhold til den samlede indvinding af naturlige ressourcer kun er udstedt ca. 50 § 19-godkendelser svarende til en samlet lastekapacitet på omkring 25.000 kubikmeter.

Indehavere af en § 19-godkendelse vil efter det oplyste fortsat kunne anvende det godkendte indvindingsmateriel, selv om bestemmelsen i § 19 ophæves. Ophævelsen vil imidlertid have den virkning, at de pågældende risikerer at blive udsat for konkurrence fra flere end den begrænsede kreds, som i dag har en § 19-godkendelse.

Det er på det foreliggende grundlag Justitsministeriets opfattelse, at en sådan virkning af ophævelsen af § 19 ikke vil indebære ekspropriation i forhold til indehavere af godkendelser efter råstoflovens § 19.”

For så vidt angår udstedelse af § 19-godkendelser har praksis været meget restriktiv. Der er i overensstemmelse med lovbemærkningerne til 1996-loven administrativt blevet fastsat maksimale grænser for det enkelte fartøjs lastekapacitet på 2.000 m³, og antallet af fartøjsgodkendelser er begrænset således, at den samlede indvindingsflådes kapacitet ikke overstiger 26.250 m³. Begrænsningen i såvel det enkelte fartøjs lastekapacitet som i den samlede flådes lastekapacitet har sat en kendt grænse for, hvor store mængder og med hvilken hastighed den godkendte indvindingsflåde kan indvinde fra de områder, hvor der er fri adgang til indvinding. Begrænsningen er begrundet i såvel forsyningsmæssige som miljømæssige hensyn.

Herudover er der efter råstoflovens § 19, stk. 2, og uden hensyn til loftet på 26.500 m³ meddelt midlertidige fartøjsgodkendelser for en tidsbegrænset periode til en konkret, nærmere begrænset opgave, f.eks. i forbindelse med anlægsarbejderne på Storebæltsbroen og Øresundsforbindelsen. Det har hidtil været en forudsætning, at den konkrete opgave har været udbudt i særskilt EU-licitation, og at ansøgeren har vundet opgaven som hovedentreprenør, eventuelt i joint venture med andre. På grund af Konkurrencerådets påtale af den konkurrencebegrænsende effekt af den hidtidige praksis ved meddelelse af fartøjsgodkendelser, har Skov- og Naturstyrelsen besluttet at ændre praksis således, at der i forbindelse med indvindingsopgaver, der udbydes i licitation, efter ansøgning vil blive meddelt midlertidige fartøjsgodkendelser til de virksomheder, der påtænker at byde på licitationen. Tilladelsen vil kun kunne udnyttes af vinderen af licitationen.

Med ophævelsen af § 19 vil der ikke længere blive krævet særskilt fartøjsgodkendelse i forbindelse med indvinding af råstoffer på havet. Den hidtidige bestemmelse om, at der kan fastsættes vilkår om indretningen af indvindingsmateriellet opretholdes som vilkår i indvindingstilladelsen efter lovens § 20, ligesom der kan stilles vilkår om pligt for indehaveren af tilladelsen til at anmelde det indvindingsmateriel, der anvendes, jf. bemærkningerne til nr. 5 om forslag til § 21, stk. 4.

For at hindre, at liberaliseringen af indvindingen ikke medfører, at større indvindingsfartøjer på meget kort tid kan tømme et område for råstoffer, vil der derimod af hensyn til den lokale forsyningsikkerhed i overgangsperioden frem til et nyt tilladelsessystem er trådt i kraft og er fuldt fungerende fortsat være behov for at begrænse størrelsen af lastekapaciteten på de indvindingsfartøjer, der anvendes. Når et nyt tilladelsessystem er trådt i kraft vil antallet af indvindere i et område kunne begrænses til en enkelt indvinder, og der vil kunne stilles vilkår om maksimal årlig mængde, ligesom der i udvalgte indvindingslokaliteter vil kunne stilles vilkår om forsyningspligt til geografisk afgrænsede områder.

Den hidtidige maksimale grænse for det enkelte fartøjs lastekapacitet på 2.000 m³ vil derfor blive opretholdt i en periode på 3 år for de tilladelser, der er meddelt efter reglerne i den eksisterende lovgivning. For så vidt angår enerettstilladelser f.eks. til indvinding til kystbeskyttelse og større anlægsarbejder på havet, vil der efter ansøgning kunne dispenseres fra dette tidsbegrænsede tonnageloft, såfremt det godtgøres, at anvendelsen af større indvindingsfartøjer ikke medfører øgede miljø- og naturmæssige effekter. Loftet over indvindingsflådens samlede lastekapacitet vil ikke blive opretholdt efter lovens ikrafttræden.

Til nr. 8

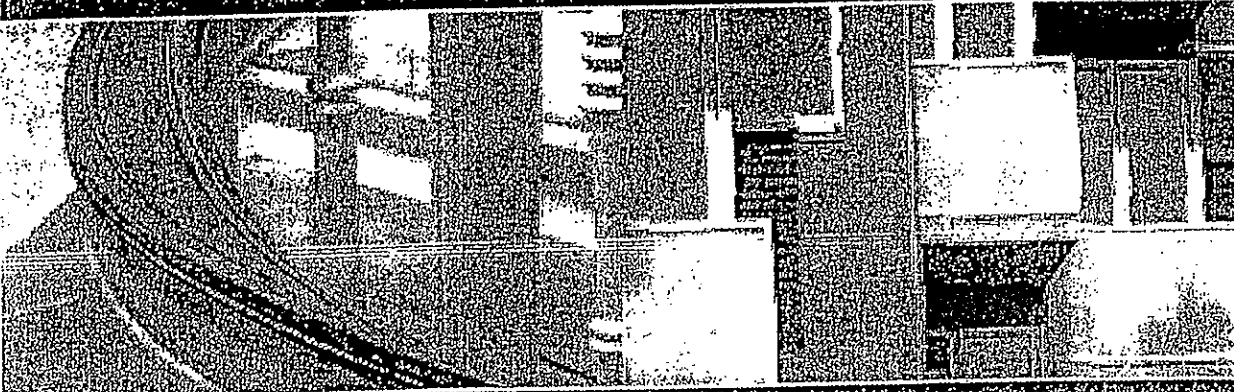
Der er tale om en konsekvensændring af overskriften.

Til nr. 9

Der tilsigtes med lovændringen at meddelelse af tilladelse til efterforskning og indvinding kan ske ved udbud. De nærmere bestemmelser vil af miljøministeren blive fastsat i en bekendtgørelse om meddelelse af efterforsknings- og indvindingstilladelser på havet, herunder om hvilket tilladelser, der omfattes af udbud, om afholdelse af udbudsforretning og om vilkår i tilladelser.

Det vil i bekendtgørelsen blive fastsat, hvilke kriterier der vil blive lagt vægt på ved meddelelse af tilladelser. Hermed vil den hidtidige administrative praksis blive ændret, således at det også i ansøgningssituationen med konkurrerende ansøgninger vil være muligt ud fra vægtning af en række kriterier at vælge den, til hvem tilladelsen meddeles.

Ejer, andelshaver eller lejer?

Økonomi- og Erhvervsministeriet
Finansministeriet
Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Justitsministeriet
Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
Skatteministeriet
Socialministeriet

Maj 2003

3.1 Indledning

Ifølge udvalgets kommissorium har udvalget til opgave at forberede en reform, der giver beboerne i almene boliger adgang til at overtage deres bolig på ejer- eller andelsbasis. Udvalget skal således beskrive, hvordan en sådan ordning kan gennemføres.

Udvalget har bl.a. overvejet en model, som under nærmere angivne betingelser ville give den enkelte lejer en umiddelbar køberet. Modellen ville indebære, at lejeren fik krav på at overtage sin bolig, hvis den pågældende måtte ønske det, uden at denne ret ville være betinget af godkendelse fra boligorganisationen, kommunalbestyrelsen eller andre. Efter modellen ville lejeren frit kunne vælge, om den pågældende ville overtage sin bolig som ejerbolig eller som andelsbolig.

Justitsministeriet og Kammeradvokaten har over for udvalget tilkendegivet, at man er mest tilbøjelig til at mene, at en ordning, hvor en lejer vil have en umiddelbar ret til at overtage sin bolig, vil indebære ekspropriation efter grundlovens § 73. Det må således antages, at almene boligorganisationer nyder beskyttelse efter denne bestemmelse, og at en lovgivning, der skaber pligt for organisationerne til på lejers begæring at sælge en bolig, formentlig vil udgøre et indgreb af ekspropriativ karakter. Dette gælder, uanset at ordningen i givet fald indrettes på en måde, der indebærer, at organisationen/afdelingen ikke lider noget økonomisk tab ved salget.

Regeringen har tilkendegivet, at den ikke vil fremsætte et lovforslag, der indebærer ekspropriation, og udvalget finder derfor ikke anledning til at beskrive denne model yderligere.

I det følgende skitseres i stedet en anden model, hvorefter lejerne kan få adgang til at overtage deres bolig. Denne model adskiller sig fra den ovenfor omtalte model ved ikke at tillægge den enkelte lejer en umiddelbar ret til at overtage sin bolig, men derimod at lade det være op til lejerflertallet i den pågældende afdeling, om der skal være adgang for lejerne i afdelingen til at købe deres lejligheder, jf. nærmere under afsnit 3.3.2. Derudover får de enkelte boligorganisationer også mulighed for at træffe beslutning om at tillade, at lejerne i organisationens afdelinger kan overtage deres boliger.

BILAG 4

W.D. Fairway

Trailing suction hopper dredger.

Early 2003, after finalization of the modification, Boskalis reintroduced this hopper dredger as the largest hopper dredger in the world.

Vessel's hopper size provides significant economies of scale.

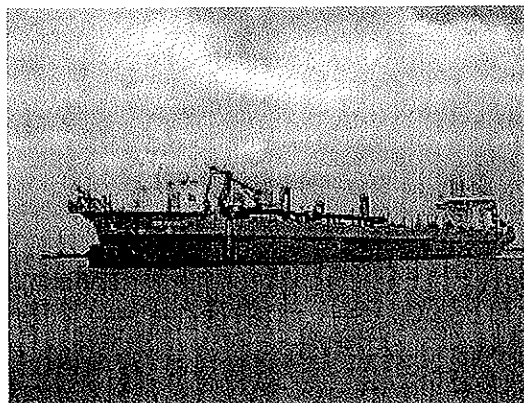
A service speed 15,7 knots, powerful pumps and advanced technology for fast and accurate dredging.

Highly manoeuvrable and designed for both shallow and deep water operations.

Innovative features (i.e. ingenious overflow and recirculation system) will safeguard marine environment.

Backed by extensive R&D and 200 years' combined experience of shipyard and contractor.

High quality specification, comprehensive safeguards and experienced, professional crew will ensure operational safety.

W.D. Fairway

Plant sheet

Built by/modified by	Verolme Shipyard Heusden B.V./ Sembawang Shipyard, Singapore
Year of construction/ modification	1997/2003
Classification	B.V. I HULL MACH AUT UMS Hopper dredger Unrestricted navigation Dredging within 15 miles from shore or within 20 miles from port
Gross tonnage	33,423
Length overall	232.35 m
Breadth	32.00 m
Moulded depth	15.90 m
Max. draught empty	4.94 m
Max. draught int. load line	11.03 m
Max. draught dredge load line	13.68 m
Carrying capacity (D.W)	59,798 tons
Hopper capacity	35,508 m ³
Suction pipe diameter	2 x 1.20 m
Max. dredging depth	55.00 - 80.00 m (optional 120.00 m)
Discharge systems	24 bottom doors/pump ashore/rainbow installation
DP/DT system	Kongsberg Simrad
Sailing speed loaded	15.7 knots
Total installed power	27,550 kW
Sand pump output	5,600 kW
Jet pump output	3,000 kW
Pump ashore output	10,000 kW
Propulsion power sailing	23,000 kW
Bow thruster	2,675 kW

Projects:

- Re-insulation Gannet 'C' Bundles
- Singapore, Changi Airport
- West Natuna Transportation System

Hamburg Port Authority A&R

A390750113
 Bekanntmachung, Abschnitt I: Öffentlicher Auftraggeber, I.1) Name, Adressen und Kontaktstellen:
 Hamburg Port Authority A&R, Neuer Wandrähm 4, 20457 Hamburg, Land: Deutschland,
 Kontaktstelle(n): Bearbeiter: Torsten Lunde-Hensel, Tel.: 004940/428472811, eMail: Torsten.Lunde-
 Hensel@hpa.hamburg.de, Fax: 004940/42847-2305, Weitere Auskünfte erteilen: andere Stellen,
 Angebots-/Ausschreibungs- und ergänzende Unterlagen (einschließlich Unterlagen für den
 wettbewerblichen Dialog und ein dynamisches Beschaffungssystem) sind erhältlich bei: anderen
 Stellen. Angebots-/Teilnahmeanträge sind zu richten an: andere Stellen. I.2) Haupttätigkeiten des
 Auftragsgebers: Hafeneinrichtungen, Abschnitt II: Auftragsgegenstand: II.1) Beschreibung II.1.1)
 Ausführung des Auftrags durch den Auftraggeber: **Hopperbaggerereinsatz für Schlick-
 jeferungen** in der Hamburger Stromelbe mit Verbringung in die Nordsee in 2007 und 2008,
 Art des Auftrags sowie Ort der Ausführung, Lieferung bzw. Dienstleistung: (a) Bauleistung,
 Ausführung, II.1.2) Art des Auftrags sowie Ort der Ausführung, Lieferung bzw. Dienstleistung:
 Ausführungsort: Stromelbe (Nordseeblatt 6 und 7, Untereelbe Blatt 8 bis Untereelbe Blatt
 10) und Südereelbe Blatt 5), NUTS-Code DE500, II.1.3) Gegenstand der Bekanntmachung:
 Öffentlicher Auftrag, II.1.5) Kurze Beschreibung des Auftrags oder Beschaffungsvorhabens: Es ist
 in einer ersten Kampagne ab Mitte Aug. 2007 eine Menge von insgesamt 650.000 cbm
 Ladungsvolumen sowie in einer zweiten Kampagne ab Mitte März 2008 eine Menge von ca.
 750.000 cbm Ladungsvolumen mit einem Hopperbagger in der Stromelbe zu baggern und das
 Material in die Nordsee zu verbringen. Die Wertung der Angebote erfolgt über die Gesamtmenge
 an den Kampagnen. Der Hopperbagger soll eine Mindestgröße von 7.000 cbm haben und darf
 eine maximale Größe von 10.000 cbm nicht überschreiten. Die Umlagerstelle in der Nordsee hat
 die geografischen Koordinaten 54 Grad 53' N; 07 Grad 58' E, II.1.6) Gemeinsames Vokabular für
 öffentliche Aufträge (CPV) Hauptteil - Auftragsgegenstand 45252124, II.1.7) Auftrag fällt unter das
 Vergabeverfahren (GPA): Ja, II.1.8) Aufteilung in Lose: Nein, II.1.9) Varianten/Alternativen

Angaben sind zulässig: Nein, II.2) Menge oder Umfang des Auftrags: II.2.1) Gesamtmenge bzw.
 Umfang: Ab Mitte Aug. 2007 soll eine Menge von insgesamt 650.000 cbm mit einem Hopperbagger
 in der Stromelbe (Nordseeblatt 6 und 7, Untereelbe Blatt 8 bis Untereelbe Blatt 12, Kahlbrand und
 Südereelbe Blatt 5) gebaggert werden. Das Baggergut ist in die Nordsee zu verbringen. In einer
 zweiten Kampagne ab Mitte März 2008 soll eine Menge von 750.000 cbm gebaggert und in die
 Nordsee verbracht werden. II.2.2) Optionen: Nein, II.3) Vertragslaufzeit bzw. Beginn und Ende der
 Auftragsausführung: Beginn: 20. Aug. 2007, Ende: 31. Dez. 2008, Abschnitt III: Rechtliche
 und finanzielle, finanzielle und technische Informationen: III.1) Bedingungen für den Auftrag:
 III.1.1) Geforderte Kauttionen und Sicherheiten: Siehe Vergabeunterlagen III.1.2) Wesentliche
 Finanzierungs- und Zahlungsbedingungen bzw. Verweis auf die maßgeblichen Vorschriften:
 Zahlungen erfolgen nach VOB/B und - Zusätzlichen Vertragsbedingungen für die Ausführung von
 Bauleistungen im Bereich des Ingenieurbaus -, III.1.3) Rechtsform der Bietergemeinschaft, an die
 der Auftrag vergeben wird: Gesamtschuldnerisch haftend mit bevollmächtigtem Vertreter, III.1.4)
 Sonstige besondere Bedingungen an die Auftragsausführung: Nein, III.2) Teilnahmebedingungen:
 III.2.1) Persönliche Lage des Wirtschaftsteilnehmers sowie Auflagen hinsichtlich der Eintragung
 in einem Berufs- oder Handelsregister: Angaben und Formalitäten, die erforderlich sind, um die
 Einhaltung der Auflagen zu überprüfen: Die nachfolgend aufgeführten Bescheinigungen und
 Nachweise sind mit dem Angebot abzugeben. Ein Angebot kann von der Wertung ausgeschlossen
 werden, wenn die geforderten Bescheinigungen und Nachweise nicht rechtzeitig vorgelegt
 werden. Gem. VOB/A Paragr. 8 Nr. 3 (1), Buchstabe f, Bescheinigung der Berufsgenossenschaft
 bzw. dem zuständigen Versicherungsträger, Auszug aus dem Gewerbezentralregister (nicht älter
 als drei Monate), Ausländische Bieter haben eine gleichwertige Bescheinigung ihres He-
 imatslandes vorzulegen, III.2.2) Wirtschaftliche und finanzielle Leistungsfähigkeit: Angaben und
 Formalitäten, die erforderlich sind, um die Einhaltung der Auflagen zu überprüfen, Gem. VOB/
 Paragr. 8 Nr. 3 (1), Buchstabe a, b, c, III.2.3) Technische Leistungsfähigkeit: Angaben und
 Formalitäten, die erforderlich sind, um die Einhaltung der Auflagen zu überprüfen, Laderauminhalt (mit
 7.000 cbm, max. 10.000 cbm), Positionierungssystem, kontinuierliche Messung des Laderaum-
 inhaltes (cbm) mit allen Zwischenzuständen von leer bis voll über mindestens 4 Niveaumesser,
 Art der Entgasung (eine wirksame, effektive Entgasungsanlage ist zwingend erforderlich II.1.10)
 ED Schnittstelle zur HPA-Hopperfernüberwachung, Art der Verklappeinrichtung (Splithopper wird
 ausgeschlossen), III.2.4) Vorbehaltene Aufträge: Nein, Abschnitt IV: Verfahren, IV.1) Verfahrens-
 art: IV.1.1) Verfahrensart: Offenes Verfahren, IV.2) Zuschlagskriterien, IV.2.1) Zuschlagskriterien: Wi-
 schtsmäßig günstigstes Angebot. Die nächststehenden Kriterien (die Zuschlagskriterien sollten na-
 ihrer Gewichtung oder in absteigender Reihenfolge ihrer Wichtigkeit angegeben werden, wo
 eine Gewichtung nachweislich nicht möglich ist), Kriterien, Gewichtung: 1. Fachkunde 25,
 Zuverlässigkeit 25, Leistungsfähigkeit 25, 4. Preis 25, IV.2.2) Es wird eine elektronische Aukti-
 on durchgeführt: Nein, IV.3) Verwaltungsinformationen, IV.3.1) Aktenzeichen beim Auftraggeber
 SB255/06 OJEU, IV.3.2) Frühere Bekanntmachungen desselben Auftrags: Nein, IV.3.3) Bedingun-
 gen für die Aushandigung von Verdingungs-/Ausschreibungs- und ergänzenden Unterlagen (auf
 DBS): Schlusstermin für die Anforderung von oder Einsicht in Unterlagen: 19. Febr. 2007. (I
 Unterlagen sind kostenpflichtig: Ja, Wenn ja, Preis (in Zahlen): 9,- Euro, Zahlungsbedingungen u
 -weise: Die Zahlung ist durch Banküberweisung an das Konto der Hamburg Port Authority
 Deutsche Bundesbank, Filiale Hamburg, BLZ 200.000.00, Konto-Nr.: 20001574 (BIC: MAF
 DE33200; IBAN: DE7620000000020001574) zu leisten. Im Verwendungszweck sollte stehen: -
 75005 + SB 255/06 OJEU (Vergabe-Nr.), Firmenname bzw. Name des Einzählers - Der obere Bew-
 erbsteilnehmer inkl. 19% M. MwSt. Bargeld, Schecks und Briefmarken werden als Zahlungsmittel nicht
 angenommen. Die Kosten werden nicht erstattet. Die Unterlagen können erst ausgestellt werden,
 wenn ein Anforderungsschreiben (inkl. Kopie des Überweisungsbefehles) an die unter Anhang
 genannte Adresse gesandt worden und der Vergütungsbetrag auf dem o.g. Konto-Nr. eingegi-
 gen ist. Die Unterlagen können ab sofort abgefordert werden. Achtung! Die Ausschreibungs-
 stelle der HPA bleibt in der Zeit vom 23. Dez. 2006 bis 1. Jan. 2007 geschlossen. Dies ist bei der Festleg-
 der Fristen berücksichtigt, IV.3.4) Schlusstermin für den Eingang der Angebote bzw. Anträge
 Teilnahme: Tag: 21. Febr. 2007 Uhrzeit: 10.45, IV.3.5) Sprache(n), in der (denen) Angebote
 oder Anträge auf Teilnahme verfasst werden können: Deutsch, IV.3.6) Bindetermin des Angebots: Bis:
 März 2007, IV.3.7) Bedingungen für die Öffnung der Angebote: 21. Febr. 2007, Uhrz:
 10.45, Ort: HPA, Ausschreibungsstelle, 4.EG, Zimmer 25, Neuer Wandrähm 4, 20457 Hamb-
 Person, die bei der Öffnung der Angebote anwesend sein dürfen: Ja, Bieter und ihre bevollmä-
 chtigten Vertreter, Abschnitt VI: Zusätzliche Informationen, VI.1) Dauerauftrag: Nein, VI.2) Auftrag
 Verbindung mit einem Vorhaben und/oder Programm, das aus Gemeinschaftsmitteln finanziert
 wird: Nein, VI.3) Sonstige Informationen: VI.4) Rechtsbehelfsverfahren/Nachprüfungsverfahren:
 VI.4.1) Zuständige Stelle für Nachprüfungsverfahren: Vergabekammer der Behörde für Wirtschaft
 und Arbeit, Alter Steinweg 4, 20459 Hamburg, Deutschland, Zuständige Stelle für Schlichtungs-
 fahren: -, VI.4.2) Einlegung von Rechtsbehelfen: -, VI.4.3) Stelle, bei der Auskünfte über
 Einlegung von Rechtsbehelfen erhältlich sind: -, Offizielle Bezeichnung: Postanschrift, Ort: Lar-
 eMail: Fax Internet-Adresse (URL): -, VI.5) Tag der Absendung dieser Bekanntmachung: 21. Febr.
 2006, Anhang A: Sonstige Adressen und Kontaktstellen, I) Adressen und Kontaktstellen, bei de-
 nähere Auskünfte erhältlich sind: Hamburg Port Authority, Neuer Wandrähm 4, 20457 Hamb-
 Deutschland, Kontaktstelle(n): Frau Claudia Martensen, Tel.: 040/428472443, eM-
 Claudia.Martensen@hpa.hamburg.de, Fax: 040/428472794, II) Adressen und Kontaktstellen,
 denen Verdingungs-/Ausschreibungs- und ergänzende Unterlagen erhältlich sind (einschliess-
 Unterlagen für ein dynamisches Beschaffungssystem): Hamburg Port Authority, Ausschreibungs-
 stelle, Neuer Wandrähm 4, 20457 Hamburg, Deutschland, Kontaktstelle(n): Frau Catherine Hal-
 wahs, Ausschreibungsstelle, Tel.: 040/429472181, eMail: Catherine.Halw@hpa.hamburg.de
 Fax: 040/428472612, Internet-Adresse (URL): www.hamburg-port-authority.de, III) Adressen
 Kontaktstellen, an die Angebote/Teilnahmeanträge zu senden sind: Hamburg Port Authority
 Ausschreibungsstelle, Neuer Wandrähm 4, 20457 Hamburg, Deutschland, Kontaktstelle(n):
 Catherine Halw@hpa.hamburg.de, Ausschreibungsstelle, Tel.: 040/429472181, eM-
 Catherine.Halw@hpa.hamburg.de, Fax: 040/428472612, Internet-Adresse (URL):
 www.hamburg-port-authority.de

02-01-2007

Attn: JRC / DVA

Announcement Hamburg Port Authority
 concerning tender dredging of silt in Hamburg
 (650.000m³ in 2007 and 750.000 m³ in 2008)
 and dumping in Northsea (sailing > 140 km).
 Hopper volume > 7.000 m³ and < 10.000 m³.

Kind regards
 Alle